

LASERY I URZĄDZENIA LASEROWE	N O R M A B R A N Ż O W A	BN-86
	Lasery pracujące w zakresie promieniowania widzialnego	3378-01/05
	Metody badań	
	Pomiar średnicy wiązki laserowej	Grupa katalogowa 1989

1. Przedmiot arkusza normy. Przedmiotem arkusza normy jest metoda pomiaru średnicy wiązki promieniowania laserowego.

2. Zasada pomiaru polega na skanowaniu przekroju poprzecznego wiązki promieniowania laserowego za pomocą otworka w nieprzezroczystym ekranie i pomiarze części energii wiązki przechodzącej przez ten otworek w przypadku laserów o pracy ciągłej oraz skanowaniu obrazu zarejestrowanego na emulsji fotograficznej w przypadku laserów o pracy impulsowej.

3. Układ pomiarowy składa się z układu skanującego oraz miernika do pomiaru mocy promieniowania świetlnego przechodzącego przez otworek skanujący w przypadku badania lasera o pracy ciągłej lub osłabiaczy promieniowania laserowego oraz punktowego mikrofotometru do skanowania obrazu fotograficznego przekroju poprzecznego wiązki w przypadku badania lasera o pracy impulsowej.

4. Wymagania dotyczące układu pomiarowego

- skanowanie wiązki należy wykonać w płaszczyźnie prostopadłej do kierunku rozchodzenia się wiązki,
- całkowita moc światła wychodzącego przez otworek skanujący powinna być rejestrowana przez miernik (uwzględniając wpływ zjawisk dyfrakcyjnych),
- zdolność rozdzielcza materiału fotograficznego i układu skanującego powinna być przynajmniej o rząd wielkości wyższa od średnicy wiązki, to znaczy średnica otworka skanującego powinna być przynajmniej o rząd wielkości mniejsza od średnicy badanej wiązki,

— czułość materiału fotograficznego i miernika energii powinna się mieścić w zakresie spektralnym emitowanego promieniowania,

— użyty materiał światłoczuły powinien charakteryzować się liniowością charakterystyk H-D (Hartera-Driffelda) dla gęstości rejestrowanej energii zmieniającej się w zakresie przynajmniej dwóch rzędów wielkości.

5. Wykonanie pomiaru

— układ skanujący lub materiał światłoczuły ustawić na drodze wiązki laserowej,

— zmierzyć moc promieniowania przechodzącego przez otworek skanujący w punktach skanowania w przypadku laserów o pracy ciągłej,

— zmieniając stopniowo energię błysków laserowych wykonać w ciągu fotografii przekroju poprzecznego wiązki laserowej,

— wybrać fotografię, w której maksymalne zaczerwienie nie przekracza liniowego zakresu krzywej charakterystycznej wybranego materiału,

— przeskanować fotografię za pomocą punktowego mikrofotometru w przypadku laserów o pracy impulsowej,

— zmierzyć średnicę obwiedni wyznaczonej przez punkty pomiarowe o natężeniu równym $\frac{1}{e^2}$ natężenia maksymalnego w przypadku laserów o pracy ciągłej lub średnicę obwiedni wyznaczonej przez punkty pomiarowe odpowiadające spadkowi gęstości energii do wartości $\frac{1}{e^2}$ w przypadku laserów o pracy impulsowej.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Centralne Laboratorium Optyki, Warszawa.

2. Autorzy projektu normy — mgr Anna Manasterska, dr Romuald Pawluczyk — Centralne Laboratorium Optyki, Warszawa.

Zgłoszona przez Centralne Laboratorium Optyki
Ustanowiona przez Dyrektora Centralnego Laboratorium Optyki dnia 15 grudnia 1986 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 stycznia 1988 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 7/1987, poz. 19)